

er Ordet blevet skabt. Dette Ord „Godseier“ findes ogsaa i Loven af 19de Februar 1861. Jeg troer nu just ikke, at der ligger stor Vægt paa et Navn eller et Ord; jeg kan kun sige: Gudskelov at dog det oprindelige Princip, der gaar igjennem den gamle danske Lov og den paafølgende Lovgivning, ikke gaanske er slaaet ihjel i Loven af 19de Febr. 1861. Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds (Holstein), hvem jeg forøvrigt skal takke for den velvillige Udtalelse, der kom fra ham, yttrede med Hensyn til det gjennem mig indleverede Andragende, at han ikke forstod, hvor Kilden til den tilstedeværende Misstemning skulde søges, enten hos Stamhusbesidderen eller Fæsterne; saavidt jeg forstod ham, meente han, at der var nogen Skyld paa begge Sider. Jeg vil da bede det ærede Medlem om, at gennemlese, hvis det ikke allerede er skeet, det indkomne Andragende, men jeg maa tillige gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det enkelte af mig udenfor Andragendet ymtalte Træk ingenlunde er et eneستاende. Jeg skal imidlertid, hvor stor en Fristelse jeg end kunde have dertil, dog ihukomme den høitærede Formands Grundring igaar, og afholde mig fra at komme videre ind paa Detaillen; men jeg kan forstikke det ærede Medlem, jeg sidst har henvendt mig til, at Misforholdet har sin gode og gyldige Grund, ikke i Fæsternes, men i Stamhusbesidderens Fremførd. Det glædede mig ogsaa af det samme ærede Medlem at høre, at han fandt, at den Forpagtningsmaade, hvorover netop Andragerne anse, er noget Eneستاende. Der udtales nogle Ord i det af mig indleverede Andragende, som ere værd at lægge Mærke til, og som vise, at Andragerne have haft gyldige Grunde til at fremkomme med dette Andragende; de skrive nemlig i deres Andragende, at ved at optage Forpagtningsideen kan Godsbefidderen, ved Hjælp af Forordningen af 1792 § 11 ophæve Forordningen af 19de Marts 1790 og Loven af 19de Februar 1861, og naar vi vilse gennemgaae den sidstnævnte Lov, saa vilse vi ogsaa finde, at en overmaade stor Deel af Paragrapherne gaar aldeles i Rastten, for at bruge et populært Udtryk. § 2 i den nævnte Lov taler

saaledes om, at naar Godsbefidderen har afhændet mindst 9 Gaarde til Brugene eller disses Slægtninge, maa han selv faae den 10de. Derfor den nye Forpagtningsidee gennemførtes, vilde det jo være ulige fordelagtigere ikke at gjøre Brug af § 2 i Loven af 19de Februar 1861. Gaaer man til § 3, saa indeholder den, at for hvert Aar, der mangler i de 30 Aar, skal der godtgjøres Fæsteren $\frac{1}{30}$; men ogsaa denne Godtgjørelse kan Stamhusbesidderen omgaae ved den omtalte Forpagtningsidee. Almindelig Fardag for Fæsteren er den 1ste April, siger § 4. Denne Forkængelse af Fæstetiden falder jo ogsaa bort ved samme Forpagtningsidee. Bestemmelsen i § 6, som siger, hvorledes Synsomkostningerne skulle deles, gjøres ogsaa overflødig ved Ideen; thi en af de opstillede Forpagtningsconditioner gaar netop ud paa, at samtlige Omkostninger ved Forpagtningscontractens Istandbringelse skulle bæres af den vedkommende Forpagter. Da jeg troer hermed at have sagt, hvad jeg for Tiden har at sige, skal jeg altsaa foreløbig slutte.

Wille: Derfor der for de Sager, som trykkes her i Rigsdagen, gjaldt den almindelige Eftertrykslov, vilde det Lovforslag, der nu foreligger, ikke været istand til at see Dagens Lyg; thi det er ganske simpelt et reent og skært Eftertryk, et Plagiat. Hvorledes det nu har været muligt for det ærede Medlem (G. Winther), naar han overhovedet interesserede sig for Fæstesagen, at lægge dette for Dagen ved at gaae hen og plyndre gamle Rigsdagstidender, er ikke let at forstaae. Vel har det ærede Medlem ikke nogenstunde lært os at stille store Fordringer med Hensyn til hans Wædringsforslag og Lovforslag, saa at der er en almindelig Beredvillighed til at stille sine Fordringer meget lavt, naar man sees, at et Forslag kommer fra ham; men saa lavt, at han blot er gaaet hen og har klippet et Par gamle Blade ud af Rigsdagstidenden for saa at indbringe dem her som sit Lovforslag, vides han dog ikke for at være gaaet. (Winther: Jo!). Skulde det ærede Medlem virkelig være gaaet saavidt for, saa er det en af de saa blandt det ærede Medlems Bedrifter, der ere und-